

Op de avond van die eerste dag van de week waren de leerlingen bij elkaar; ze hadden de deuren afgesloten, omdat ze bang waren voor de Joden.

Jezus kwam in hun midden staan en zei: 'Ik wens jullie vrede!'

Na deze woorden

toonde hij hun zijn handen en zijn zijde.

De leerlingen waren blij omdat ze de Heer zagen.

Nog eens zei Jezus: 'Ik wens jullie vrede!

Zoals de Vader mij heeft uitgezonden, zo zend ik jullie uit.'

Na deze woorden blies hij over hen heen en zei:

'Ontvang de heilige Geest.

Als jullie iemands zonden vergeven,

dan zijn ze vergeven;

vergeven jullie ze niet, dan zijn ze niet vergeven.'

Een van de twaalf, Tomas,

ook Didymus genaamd, (dat betekent 'tweeling'), was er niet bij toen Jezus kwam.

Toen de andere leerlingen hem vertelden:

'Wij hebben de Heer gezien!' zei hij:

'Alleen als ik de wonden van de spijkers in zijn handen zie

en met mijn vingers kan voelen,

en als ik mijn hand in zijn zij kan leggen,

zal ik het geloven.'

Terwijl de deuren gesloten waren,

kwam Jezus in hun midden staan.

'Ik wens jullie vrede!' zei hij,

en daarna richtte hij zich tot Tomas:

'Leg je vingers hier en kijk naar mijn handen, en leg je hand in mijn zij.

Wees niet langer ongelovig, maar geloof.'

Tomas antwoordde: 'Mijn Heer, mijn God!'

Jezus zei tegen hem:

'Omdat je me gezien hebt, geloof je.

Gelukkig zijn zij die niet zien en toch geloven.'

Jezus heeft nog veel meer wondertekens voor zijn leerlingen gedaan, die niet in dit boek staan, maar deze zijn opgeschreven opdat u gelooft dat Jezus de messias is, de Zoon van God, en opdat u door te geloven leeft door zijn naam.

Johannes 20, 19-31

'Tomas' is zijn naam. Maar hij wordt ook *Didymus* genoemd: dat betekent 'tweeling'.

Als de evangelist het nodig acht om dat te vermelden, heeft hij er vast een bedoeling mee. Tomas telt voor twee. In hem is er een tweestrijd tussen geloven in wat Jezus gezegd heeft en niet kunnen geloven omwille van het verdriet en de pijn om zijn sterven. Geloof en twijfel in één persoon.

De leerlingen komen samen op de eerste dag van de week. Daar vinden ze 'vrede' (sjaloom): het leven kan/mag weer 'goed' zijn, na alles wat ze hebben meegemaakt. Daar ontkiemt het geloof dat Jezus bij hen is. Daar helpen ze elkaar om te geloven. Tomas is er niet bij, die dag.

Een week later zijn de leerlingen weer bij elkaar en Tomas is er nu ook bij. Hij kan zijn vragen en twijfels uitspreken. Zijn vrienden zeggen dat ze de verrezen Jezus in hun midden ontvangen hebben. Maar wat betekent dat? Is het wel Jezus zelf, die ze na zijn dood als aanwezig ervaren, die Jezus, wiens lichaam verminkt en getekend was door de foltering? Of is het inbeelding, louter herinnering, fantasie?

Belangrijk daarbij is dat Tomas niet wordt afgewezen omdat hij twijfelt en vragen stelt. Hij wordt door zijn vrienden aanvaard zoals hij is. Zo heeft hij trouwens Jezus ook gekend: als iemand die elke mens aanvaardt zoals hij is. Tomas krijgt hier de tijd om te groeien in geloof. Rouwen vraagt immers tijd.

De evangelist spreekt over samenkomen 'op de eerste dag van de week'. De leerlingen breken en delen er brood en wijn, zoals ze het eerder met Jezus deden. Maar meer dan brood en wijn delen zij 'leven in al zijn

volheid', zoals Jezus het zelf noemde (Joh. 10, 10). De verrezen Heer is daar aanwezig.

Hij zegt: 'Ontvang de heilige Geest'. In het lijdensverhaal schreef de evangelist: 'Hij boog zijn hoofd en gaf de geest.' (Joh. 19, 30) De kruisdood lijkt wel Pinksteren. Jezus belooft dat Hij de mensen die na Hem komen nabij wil zijn met de kracht van zijn Geest.

Met die levenwekkende kracht van de heilige Geest worden gesloten deuren geopend en wordt verbondenheid beleefd. Daar groeit een gemeenschap waar 'vrede' heerst, waar mensen van elkaar houden en elkaar aanvaarden zoals ze zijn, waar vergeving mogelijk maakt dat mensen groeien, waar verrijzenis tastbaar wordt.

Wij zijn mensen als Tomas: tweelingen. Geloven in de verrijzenis gaat altijd samen met vragen en twijfels, zeker als er pijn is om het verlies van een geliefde. Geloven is anders dan weten.

Daarom hebben we nood aan een gemeenschap op mensenmaat, waar mensen van elkaar houden en voor elkaar zorgen, elkaar opvangen en dragen, ook doorheen tijden van angst en twijfel. In die gemeenschap mogen wij brood en beker delen, het leven delen, waarin Jezus ons is voorgedaan. Zo kunnen we groeien in geloven, een leven lang en door te geloven leven in Jezus naam.

In het Licht van Gods Woord

Jezus,
ook vandaag zijt Gij
in ons midden
en schenkt Gij ons 'vrede'
en de kracht van uw Geest.

Gij zijt in ons midden
als wij samen komen
in gemeenschappen
op mensenmaat,
in liefde en zorg voor elkaar.

In het breken en delen
van brood en wijn,
laat Gij ons delen
in uw leven
dat geen einde kent.

Help ons zo
te groeien in geloof
opdat wij door ons geloven
leven mogen
in uw naam.

Amen.

*Tomas,
de tweeling*